

Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 10302/10 (2009)
3.11.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, мр Зорана Рељића и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судијским помоћником Весном Мутавцић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље С. Д. из Немачке, Г., ..., изјављеној против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, 03/10 број 204-1-22945/2008 од 2.4.2009. године, у предмету отпуста из држављанства, у нејавној седници већа, одржаној дана 3.11.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА СЕ решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, 03/10 број 204-1-22945/2008 од 2.4.2009. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је захтев тужиље за отпуст из држављанства Републике Србије, због тога што је утврђено да нису испуњени услови из члана 28. став 1. тачка 4. Закона о држављанству Републике Србије, односно да постоји сметња која се везује за имовинско-правне обавезе тужиље по основу издржавања родитеља.

Тужбом поднетом Врховном суду Србије, тужила је оспорила законитост решења туженог органа, наводећи да јој уопште није позната чињеница да има било какву обавезу издржавања према родитељима, односно да у оспореном решењу није наведено на какво се конкретно издржавање мисли. Такође напомиње да у Републици Србији нема никакву имовину и не дужи се порезом. Предложено је да суд уважи тужбу и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је дана 1. јануара 2010. године, сагласно одредби члана 29. став 1. у вези са одредбама члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08 и 104/09), преузео нерешене предмете управних спорова покренутих пред Врховним судом Србије до 31.12.2009. године, међу којима и предмет тужиле заведен под службеним бројем тога суда У. 5084/09.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), који се у овом случају има применити, сагласно одредби члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 39. став 1. Закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

У образложењу оспореног решења се наводи да је у спроведеном поступку пред туженим органом утврђено да нису испуњени услови за отпуст тужиле из држављанства Републике Србије прописани одредбом члана 28. став 1. тачка 4. Закона о држављанству Републике Србије, односно да постоје сметње због тога што тужила није извршила имовинско-правне обавезе из односа родитеља и деце прописане Законом о браку и породичним односима Републике Србије. Наведени став туженог органа заснива се на обавештењу добијеном од Центра за социјални рад општине Ж., према коме тужила има обавезу издржавања према својим родитељима (акт бр. 204-906 од 14.1.2009. године), на основу чега је закључено да тужила не испуњава услове за отпуст из држављанства Републике Србије.

Чланом 28. Закона о држављанству Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 135/04 и 90/07), прописано је да држављанину Републике Србије држављанство Републике Србије престаје отпустом, ако поднесе захтев за отпуст и ако испуњава следеће услове: 1) да је навршио 18 година живота; 2) да нема сметњи у погледу војне обавезе; 3) да је измирио порезе и друге законске обавезе у Републици Србији; 4) да је

регулисао имовинскоправне обавезе из брачног односа и односа родитеља и деце према лицима која живе у Републици Србији; 5) да се против њега у Републици Србији не води кривични поступак за кривична дела за која се гони по службеној дужности, а ако је у Републици Србији осуђен на казну затвора - да је ту казну издржао; 6) да има страно држављанство или доказ да ће бити примљен у страно држављанство.

Полазећи од наведене законске одредбе и навода оспореног решења, Управни суд је нашао да је оспорено решење засновано на битној повреди правила поступка прописаној одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/01 и 30/10), према којој образложење решења садржи утврђено чињенично стање и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Ово стога што је увидом у акт Центра за социјални рад општине Ж., број 204-906 од 14.1.2009. године, утврђено да је тај орган, поступајући по захтеву туженог органа за прикупљање података у вези са предметним захтевом тужиље, позвао родитеље тужиље да дају изјаву у вези са поднетим захтевом тужиље за отпуст из држављанства Републике Србије, којом приликом је обавештен да се родитељи тужиље налазе на привременом раду у иностранству. На основу наведене чињенице, Центар за социјални рад општине Ж. дао је мишљење да нису испуњени сви Законом предвиђени услови за давање сагласности за отпуст тужиље из држављанства Републике Србије. Како из наведеног акта Центра за социјални рад општине Ж. несумњиво следи да тај орган није ни остварио контакт са родитељима тужиље, већ је на основу констатације да се налазе у иностранству, на привременом раду, закључио да нису испуњени Законом предвиђени услови за отпуст тужиље из држављанства Републике Србије, Управи суд је оценио да је погрешно поступио тужени орган када је на наведеном доказу засновао своју одлуку о одбијању захтева тужиље. Суд притом наглашава да је у потпуности неоснован и противан закону навод оспореног решења према коме се утврђивање чињенице постојање обавезе издржавања тужиље према родитељима, као Законом прописаном услову за разматрање основаности захтева за отпуст из држављанства, заснива на наведеном акту Центра за социјални рад општине Ж.. Наведени акт по својој форми и садржини не може представљати основ за заснивање обавезе издржавања у смислу закона којим се уређују односи између сродника, већ се таква обавеза установљава судском одлуком донетом на основу закона.

Налазећи да је, са напред наведених разлога, оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, применом одредбе члана 41. став 2. у вези са

одредбом члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

У извршењу пресуде, тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење о жалби тужиле, придржавајући се притом примедаба Суда у погледу поступка, изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 3.11.2010. године, 12 У 10302/10 (2009)

Записничар

Председник већа-судија

Весна Мутавцић, с.р.

Томислав Медвед, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ